

et barn vil have lige så meget glæde af og vil have lige så god en opvækst, hvis barnet vokser op i en familie, som består af to kvinder eller for den sags skyld to mænd – det er ikke det, der er på tale her i dag – som hvis den består af en mand og en kvinde.

Vi har haft de samme diskussioner omkring adgangen til adoption. Også i det tilfælde vil jeg sige, at de diskussioner har afspejlet en afgrundsdyb forskel mellem gammeldags holdninger, man kunne sige gamle religiøse holdninger, man kunne også sige en form for fundamentalistiske holdninger til, hvad en familie er.

Der er ikke noget, der tilsiger, at en familie, hvor det er to kvinder, der bor sammen, eller er to mænd, der bor sammen, er en dårligere familie og et dårligere sted at vokse op for et barn end der, hvor der er tale om, at det er en far og mor, eller for den sags skyld, hvis det er en enlig, som har ansvaret for barnets opvækst.

Derfor mener vi, at det er helt afgørende, at forslaget på det her punkt bliver ændret, og der vil i alle tilfælde komme et ændringsforslag. Enhedslisten vil i hvert tilfælde sammen med andre partier arbejde for et ændringsforslag, som sikrer en reel ligestilling mellem lesbiske, enlige og heteroseksuelle par.

Et andet problem, der er i det forslag, der ligger i dag, er hele spørgsmålet om forældreegnethed. Man kan jo sige, at det er lidt underligt. Vi lever i et samfund, hvor det heldigvis ikke er sådan, at samfundet som sådan tager stilling til, om to skal have ret til at få et barn sammen. Det er heldigvis sådan, at hvis en mand og en kvinde bestemmer sig for, at de vil have et barn, er der ikke nogen, der på forhånd vurderer, om de nu også er gode nok forældre til det.

Men nu vil man altså her i forbindelse med kunstig befrugtning indføre en vurdering af forældreegnethed, og det er vel at mærke den behandlende læge, som skal have ansvaret for at vurdere den her forældreegnethed. Jeg vil fuldstændig tilslutte mig høringssvaret fra Den Danske Lægeforening, som siger, at det er et dårligt forslag.

Alt i alt er det altså vores indstilling, at forslaget både er utilstrækkeligt og i hvert fald på et enkelt punkt heller ikke godt, men vi vil i hvert fald gå ind i udvalgsarbejdet og arbejde for, at der bliver adgang for lesbiske og enlige til at få kunstig befrugtning, og så håber vi, at det endelig langt om længe kan blive til noget.

Kl. 20.05

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for en meget positiv modtagelse af regeringens forslag her i dag og faktisk også benytte lejligheden til at takke for mange gode drøftelser i ordførerkredsen – drøftelser, der har stået på så længe, at der faktisk også er folk i ordførerkredsen, som ikke har været med i hele forløbet, men der har i hvert fald været en linje i alle de drøftelser, hvor mange af de spørgsmål, der har været vendt her i dag, også har været drøftet.

Derfor er det en glæde for mig at kunne konstatere, at forslaget i sin helhed, sådan som jeg lytter til debatten, ser ud til at nyde stor fremme i Folketinget.

I det gemmer der sig også en vilje i regeringen til at være kompromissøgende i forhold til at sikre en mindre kaotisk lovbehandling, jævnfør det, som fru Lone Møller sagde om begivenhederne tilbage i 1997. Jeg synes sådan set, selv om det selvfølgelig ikke er førsteprioriteten for mig som ressortminister, at det har været vigtigt at prøve at tilrettelægge et forløb, der gjorde, at man som iagttagere til lovgivningsprocessen kunne opleve en lidt mere respektfuld behandling, en lidt mindre tilfældig behandling end det, der var situationen i 1997.

Jeg tror, at alle ordførere, der har deltaget i de her drøftelser, hvor vi jo har diskuteret både de elementer, der nu fremmes i lovforslaget, og også nogle af de elementer, hvor vi vælger at stå på gældende ret, f.eks. omkring anonymitet, har haft oplevelsen af, at det i de her diskussioner ikke kun handler om at gå på kompromis med andre. Det handler i virkeligheden også om at gå på kompromis med sig selv, for jeg tror, at det er de færreste, der sådan, når de tænker efter i mange af de her svære etiske spørgsmål, kan trække sådan et meget sikkert svar i en automat og så overhovedet ikke komme i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt.

Det gælder f.eks. omkring anonymitet, hvor regeringen jo altså har valgt at stå på gældende ret. Det er jo ikke, fordi regeringen er ignorant over for det synspunkt, som bl.a. fru Pia Christmas-Møller jo trak frem som privatist, at man også kunne forestille sig, at man skulle forfølge et andet spor. Det er, fordi vi er usikre på, om ændrede regler på anonymitetsområdet vil kun-